

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612206440
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:4612206440.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: AQUATEK, spol. s r.o., so sídlom Pod kalváriou 373, 955 01 Topoľčany, IČO: 34 116 117, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., so sídlom nám. M.R. Štefánika 3, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 861 375, proti žalovaným v 1/ rade: T. A., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXXX, XXX XX K., štátny občan SR v 2/ rade: Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX, XXX XX K., štátny občan SR, v 3/ rade: T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX, XXX XX K., štátna občianka SR, v konaní o náhradu škody, o odvolaní žalovaných v 1/, v 2/ a v 3/ rade proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4Cb/1/2013-172 zo dňa 2.7.2013

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 4Cb/1/2013-172 zo dňa 2.7.2013 **zrušuje a vracia** vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že žalovaní v 1/, v 2/, v 3/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 42.522,68 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 25.7.2012 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením dlhu jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu platby povinnosť ostatných žalovaných. O trovách konania rozhodol výrokom II. tak, že žalovaní v 1/, v 2/, v 3/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 4.601,15 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu AK JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., M. R. Štefánika 3, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 861 375 s tým, že zaplatením jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu platby povinnosť ostatných žalovaných. V odôvodnení rozhodnutia k procesnému postupu okresný súd uviedol, že termín pojednávania vytyčil na deň 2.7.2013. Žalovaný v 1/ rade prevzal predvolanie dňa 6.6.2013, teda mal vykázané doručenie tohto predvolania riadne a včas a bola dodržaná i lehota podľa § 115 ods. 2 O.s.p.. Súčasne mu bolo doručené aj procesné poučenie podľa § 114 a nasl. O.s.p. vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. v nadväznosti na § 205a O.s.p.. Vo vzťahu k žalovanému v 2/ a v 3/ rade okresný súd poukázal na aplikáciu ust. § 47 ods. 2 O.s.p., pretože žalovaný v 2/ rade zásielku na č.l. 156 spisu - predvolanie na termín pojednávania s procesnými poučeniami neprevzal, zásielka sa vrátila s reláciou poštového doručovateľa „neprevzatá v odbernej lehote“ okresnému súdu dňa 18.6.2013, čo je deň doručenia. Zásielka adresovaná žalovanej v 3/ rade na č.l. 157 spisu sa vrátila s reláciou poštového doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ okresnému súdu dňa 18.6.2013, čo je deň náhradného doručenia. Okresný súd mal za to, že predvolanie na termín pojednávania adresované žalovaným v 2/ a v 3/ rade bolo doručené riadne a včas dňa 18.6.2013 zákonným spôsobom náhradným doručením. Od 18.6.2013 do 2.7.2013 lehota podľa § 115 ods. 2 O.s.p. bola dodržaná.

S odkazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. okresný súd mal za to, že žalovaní boli riadne predvolaní na termín pojednávania, nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie, z ktorého dôvodu konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Okresný súd prihliadol na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy ako aj na výsluch žalobcu, ktorý bol osobne prítomný na pojednávaní a vyjadrenie jeho právneho zástupcu, ktorý bol rovnako osobne prítomný na pojednávaní. Okresný súd poukázal na účelový postup žalovaného v 1/

rade, ktorý prevzal predvolanie dňa 6.6.2013, nepožiadol o odročenie pojednávania, neprodukoval k návrhu žiadne tvrdenia, žiadne dôkazy, aj keď odo dňa 6.6.2013 do dňa 2.7.2013 mal k tomu vytvorený dostatočný časový priestor. V rámci účelovosti jeho postupu okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že pojednávanie bolo dňa 2.7.2013, žalovaný v 1/ rade sa na pojednávanie nedostavil, ale následne hneď dňa 4.7.2013 nahliadal do súdneho spisu (č.l. 158).

Okresný súd uviedol, že predmetom sporu bol právny vzťah medzi žalobcom a konateľmi a spoločníkmi spoločnosti NEOFLAM SK s.r.o., predtým DAFI Slovakia, s.r.o., Čadca, ktorým žalobca dodal tovar. Daný vzťah je teda vzťahom obchodno-právnym. Ako hmotné právo aplikoval Obchodný zákonník. Žalobca nárok uplatnil z titulu nároku na náhradu škody. S odkazom na ust. § 373 Obchodného zákonníka okresný súd uviedol, že pre preukázanie zodpovednosti žalovaných za vzniknutú škodu bolo potrebné preukázať vznik škody (vrátane výšky škody), porušenie povinnosti a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Zavinenie v obchodno-právných vzťahoch sa nepreukazuje, ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie.

Okresný súd mal preukázané, že škoda žalobcovi vznikla, a to vo vymáhanej výške zodpovedajúcej kúpnej cene dodaného tovaru vo výške 42.522,68 Eur s 9 % úrokom omeškania ročne a nákladmi na vymáhanie tejto pohľadávky. V konaní žalobca preukázal, že sa nemohol domôcť kúpnej ceny za tovar, ktorý dodal spoločnostiam NEOFLAM SK s.r.o. predtým DAFI Slovakia, s.r.o. z toho dôvodu, že spoločnosť bola predĺžená a došlo k zastaveniu konkurzného konania pre nemajetnosť. Tým preukázal, že voči spoločnosti NEOFLAM SK s.r.o. (predtým DAFI Slovakia, s.r.o.) by sa svojho nároku na zaplatenie kúpnej ceny dodaného tovaru (ktorý preukázateľne bol tejto spoločnosti dodaný, čo mal okresný súd preukázané dodacími listami, ale i tým, že žalovaní túto okolnosť nespochybňovali počas celého konania) nedomohol pre nemajetnosť. Nemajetnosť tejto spoločnosti mal objektívne okresný súd preukázanú jednak uznesením konkurzného súdu, ktorý zastavil konanie o nariadenom konkurze pre nemajetnosť, čím žalobca ako veriteľ preukázal, že v konkurznom konaní nemal objektívnu možnosť domôcť sa svojho nároku, a tým preukázal, že dôvodne vzal návrh späť vo veci sp. zn. 10Cb/9/2012, pretože konkurzom sa preruší akékoľvek konanie a ďalej nárok uplatňoval v rámci konkurzu. Nemajetnosť tejto spoločnosti bola preukázaná aj dôkazmi na č.l. 148, 149, 150 súdneho spisu, z ktorých bolo zrejmé, že spoločnosť NEOFLAM SK s.r.o., Čadca a DAFI Slovakia, s.r.o., Čadca je zadlžená. Táto spoločnosť je účastníkom konania v ďalších sporoch, ktoré okresný súd špecifikoval na strane štyri odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň mal okresný súd nemajetnosť spoločnosti preukázanú aj tým, že od splatnosti faktúr (2/2011-10/2011) do rozhodnutia okresného súdu dňa 2.7.2013 kúpna cena dodaného tovaru nebola zaplatená.

V nadväznosti na § 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka mal okresný súd pripojenými listinnými dôkazmi (faktúrami, dodacími listami), ako aj nespornosťou tvrdení vzhľadom k tomu, že žalovaní celý čas nespochybnili dodanie tovaru, preukázané, že žalobca dodal žalovanému tovar podľa špecifikácie uvedenej vo faktúrach, dodacích listoch za kúpnu cenu tam uvedenú, splnil si svoju povinnosť predávajúceho a kupujúci si nesplnil svoju povinnosť a dohodnutú kúpnu cenu nezaplatil. Táto dohodnutá kúpna cena mala byť zaplatená v stanovenej lehote splatnosti. Podľa okresného súdu škodou teda je nielen kúpna cena za dodaný tovar tvoriaca predmet sporu, ale aj zákonný 9 % úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti kúpnej ceny až do zaplatenia ako aj náklady konania.

Porušenie povinnosti mal okresný súd preukázané tým, že prevzatím dodaného tovaru spoločnosť, ktorá dodaný tovar prevzala, jej spoločníci a konatelia vedeli, že im vznikla právna povinnosť zaplatiť kúpnu cenu za dodaný tovar v stanovenej lehote splatnosti. Z faktúr tvoriacich predmet sporu uvedených v žalobe vyplývalo, že lehota splatnosti kúpnej ceny bola od februára 2011 do októbra 2011. Spoločnosť podala návrh na konkurz dňa 21.2.2012. Ku dňu pojednávania dňa 2.7.2013 žalovaní v 1/ až v 3/ rade nepreukázali, že by spoločnosť alebo spoločníci alebo konatelia dlh zaplatili. Škoda teda ku dňu rozhodovania okresného súdu existuje. Okresný súd uviedol, že spoločnosť (spoločníci, konatelia) disponuje tovarom, ktorý im žalobca dodal bez toho, aby zaplatili cenu dodaného tovaru. Ak tento tovar nemajú vo svojej dispozícii, je zrejmé, že ho predali a získali za predaný tovar kúpnu cenu - zisk a napriek tomu žalobcovi nezaplatili kúpnu cenu dodaného tovaru. Z prehľadu súdnych sporov na č.l. 148, 149 a 150 spisu bolo okresnému súdu zrejmé, že voči spoločnosti je vedené množstvo súdnych sporov aj z roku 2011, v ktorom roku už bola spoločnosť predĺžená, pretože mala viac ako jedného dlžníka, napriek tomu prevzala dodaný tovar, hoci jej objektívne muselo byť známe, že dodaný tovar nezaplatí, pretože je predĺžená. Okresný súd teda dospel k záveru, že momentom, ako spoločnosť zistila predĺženosť

spoločnosti podľa § 11 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. im vznikla povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu a momentom vzniku tejto skutkovej a právnej situácie povinnosť nevytvárať žiadne dlhy, nepreberať ďalší tovar, záväzky, ktoré spoločnosť preukázateľne v tomto časovom období už nebola schopná platiť. Napriek tomu spoločnosť prostredníctvom svojich spoločníkov, konateľov dodaný tovar prevzala, čím porušila svoje zákonné povinnosti.

V príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalobcovi vznikla škoda. Bez porušenia povinnosti spoločníkov, konateľov spoločnosti, ktorá tovar prevzala, by ku škode nebolo došlo. Keby spoločníci a konatelia vedomí si svojej zadlženosti, neboli prevzali tovar tvoriaci predmet sporu žalobcu, nevzniklo by mu právo na zaplatenie kúpnej ceny dodaného tovaru a nevznikla by mu škoda nezaplatením kúpnej ceny a nemožnosťou vymôcť túto kúpnu cenu a vzniknutú škodu od predĺženej spoločnosti.

Okresný súd mal za to, že sú splnené všetky zákonné podmienky nároku žalobcu na náhradu škody, preto zaviazal žalovaných v 1/ až v 3/ rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi škodu vo výške 42.522,68 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od podania žaloby do zaplatenia.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. mal okresný súd právo povoliť žalovaným splátky, ktoré nepovolil, pretože žalovaní o povolenie splátok nepožiadali, nepodali návrh. Okresný súd z vlastnej iniciatívy nemohol rozhodnúť o splátkach.

V ďalšom okresný súd poukázal na to, že výpisom z Obchodného registra na č.l. 121 spisu mal preukázané, že spoločnosť NEOFLAM SK s.r.o. (predtým DAFI Slovakia, s.r.o.) so sídlom Okružná 152, Čadca, IČO: 44 802 838 vznikla dňa 30.05.2009. Žalovaný v 1/ rade bol spoločníkom od 30.05.2009 a od 30.05.2009 je aj aktuálnym konateľom. Žalovaní v 2/ a 3/ rade boli spoločníkmi od 30.05.2009 do 16.11.2011 a rovnako boli aj konateľmi. Keď okresný súd porovnal, že splatnosť faktúry je od februára do októbra 2011, mal za to, že v príčinnej súvislosti s ekonomickou situáciou spoločnosti NEOFLAM SK s.r.o., predtým DAFI Slovakia, s.r.o. zo spoločnosti V&K Invest, s.r.o. dňa 12.11.2011 zmenou obchodného názvu na DAFI Slovensko, s.r.o. vznikla spoločnosť, do ktorej žalovaná v 3/ rade prešla dňa 12.11.2011 ako spoločník a žalovaný v 2/ rade dňa 12.11.2011. Porovnaním uvedených časových relácií mal okresný súd za to, že o išlo o konanie v príčinnej súvislosti s ekonomickou situáciou v spoločnosti NEOFLAM Sk s.r.o. (predtým DAFI Slovakia, s.r.o.). Týmito výpismi mal zároveň okresný súd preukázanú aj pasívnu legitimitáciu žalovaných v 1/, v 2/, v 3/ rade, ktorí v čase, kedy škoda vznikla, teda v čase splatnosti dodaného tovaru a v čase povinnosti zaplatiť kúpnu cenu, v období február - október 2011, boli spoločníkmi a konateľmi spoločnosti NEOFLAM Sk, s.r.o. a vo vzťahu k nim ako spoločníkom a konateľom sa viaže povinnosť tvoriaca predmet sporu.

Okresný súd vychádzal aj z listinných dôkazov, kópie mailovej pošty medzi spoločnosťou žalovaných a žalobcom na č.l. 125-128 súdneho spisu, z ktorej je zrejmé, že už 26.10.2011 právny zástupca spoločnosti žalovaných konštatoval zlú ekonomickú situáciu tejto spoločnosti, ďalej, že klient nedisponuje hotovosťou a nedokáže uhradiť dodaný tovar. Nespochybnil dodanie tovaru a ani jeho cenu. Žiadal splátky a možnosť vrátiť tovar, čo podmienil právny zástupcu žalobcu ohliadkou a vrátením neporušeného, nepoškodeného a nepoužívaného tovaru a takýto tovar bol ochotný dobropisovať. I z tejto korešpondencie podľa okresného súdu je zrejmé, že bola výška dodaného tovaru zadefinovaná v sume 39.246,11 Eur, pričom zlá ekonomická situácia spoločnosti žalovaných bola niekoľkokrát zdôrazňovaná.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi ako úspešnému účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré v celkovej sume predstavujú výšku 4.601,15 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie žalovaní v 2/ a v 3/ rade. Namietali, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a účastníkom konania bola konaním súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaní v 2/ a v 3/ rade uviedli, že z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva posúdenie predmetu sporu ako právneho vzťahu medzi žalobcom a konateľmi a spoločníkmi spoločnosti NEOFLAM SK s.r.o. ktorým žalobca dodal tovar. Žalovaní v 2/ a v 3/ rade poukázali na to, že už z podstaty uvedeného tvrdenia je zrejmé, že okresný súd nesprávne vyhodnotil právny vzťah medzi účastníkmi konania a následne založil celé svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci. Prvostupňový súd v celom svojom rozhodnutí nerozlišoval právne vzťahy vyplývajúce zo záväzkového vzťahu z kúpnej zmluvy medzi žalobcom a

spoločnosťou NEOFLAM SK, s.r.o. a právne vzťahy medzi žalobcom a žalovanými. Je evidentné, že žalobca nikdy nedodal žalovaným žiaden tovar, pretože tento tovar dodal spoločnosti NEOFLAM SK, s.r.o.. Menovaná spoločnosť zodpovedala za svoje záväzky, ktoré počas svojej existencie produkovala. Nakoľko mali spoločníci (žalovaní v 1/, v 2/ a v 3/ rade) splatené svoje peňažné vklady v celej výške, nemôžu ručiť za záväzky spoločnosti a akékoľvek spájanie bývalých spoločníkov so zodpovednosťou za škodu spôsobenú žalobcovi nezaplatením kúpnej ceny za dodaný tovar je neprípustné. Zvýraznili, že konatelia ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným nezodpovedajú a neručia za záväzky spoločnosti a v zásade voči nim nemožno uplatňovať náhradu škody za nesplnené záväzky spoločnosti, nakoľko ich právne úkony sú úkonmi spoločnosti. Žalovaní v 2/ a v 3/ rade boli presvedčení, že v danom prípade sa nejedná o zodpovednosť za škodu vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu, nakoľko medzi žalobcom a žalovanými neexistoval záväzkový vzťah. Žalovaní v 2/ a v 3/ rade dali do pozornosti, že žalobca si v konkurznom konaní síce uplatnil pohľadávku, avšak v konaní riadne nepokračoval, keď proti uzneseniu, ktorým bolo konkurzné konanie zastavené, nepodal odvolanie. Rovnako uviedli, že spoločnosť NEOFLAM SK, s.r.o. sa prostredníctvom konateľa (žalovanej v 3/ rade) snažila celú situáciu urovnať mimosúdne, opakovane navrhovala uzavretie splátkového kalendára, vrátenie tovaru zo skladu. Žalobca napriek uvedenému trval na takých platobných podmienkach, ktoré neboli zo strany dlžnej spoločnosti objektívne splniteľné. Podľa názoru žalovaných v 2/ a v 3/ rade nebol splnený ani jeden predpoklad zodpovednosti za škodu žalovaných, pričom absencia čo i len jedného z nich znamená neexistenciu zodpovednostného vzťahu. Pokiaľ prvostupňový súd konštatoval, že mal preukázané porušenie povinnosti tým, že prevzatím dodaného tovaru spoločnosť, ktorá dodaný tovar prevzala, jej spoločníci a konatelia vedeli, že jej vznikla právna povinnosť zaplatiť kúpnu cenu za dodaný tovar v stanovenej lehote splatnosti, tak okresný súd zodpovednostný vzťah žalovaných voči žalobcovi odvodzuje od porušenia zmluvnej povinnosti nezaplatenia kúpnej ceny, pričom žalovaní ako spoločníci a konatelia takúto povinnosť nikdy nemali. Táto povinnosť zaťažovala spoločnosť NEOFLAM SK s.r.o.. Žalovaní v 2/ a v 3/ ako spoločníci a konatelia spoločnosti NEOFLAM SK s.r.o. nikdy nedisponovali s dodaným tovarom od žalobcu, ani ho nespeňažili a všetok majetok a záväzky spoločnosti boli riadne posúdené predbežným správcom v konkurznom konaní. Poukázali na to, že súd musí vedieť, že konatelia by mohli teoreticky zodpovedať za škodu, ktorá vznikla veriteľom spoločnosti v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z., tento predpis však okresným súdom nebol pri rozhodnutí aplikovaný. V tejto súvislosti zvýraznili i odlišné predpoklady zodpovednosti za škodu.

Vo vzťahu k procesnému postupu žalovaní v 2/ a v 3/ rade namietali odňatie možnosti konať pred súdom. Žalovaní v 2/ a v 3/ rade mali za to, že doručenie predvolaní nebolo vykonané zákonne konformným spôsobom. Uviedli, že je evidentné, že okresný súd sa snažil doručiť žalovaným v 2/ a v 3/ rade predvolanie na pojednávanie listovou zásielkou doporučené do vlastných rúk v súlade s ustanoveniami o doručení podľa Občianskeho súdneho poriadku. Zákonná konštrukcia, umožňujúca náhradné doručenie podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. vychádza z toho, že adresát sa v dobe doručenia skutočne zdržuje v mieste doručenia. Aj keď tento pojem nie je výslovne definovaný, zjavne sa jedná o miesto, kde by adresát mohol byť v rozhodnej dobe doručovateľom zastihnutý, a to buď priamo alebo prostredníctvom upovedomenia o uložení zásielky, ak bolo urobené vhodným spôsobom. V čase doručovania predvolania sa žalovaný v 2/ rade a žalovaná v 3/ rade nachádzali dlhodobo v zahraničí, nezdržovali sa v mieste doručenia a nemali tak reálnu možnosť dozvedieť sa, že im súd doručuje úradnú zásielku. V danom prípade tak neboli splnené zákonné predpoklady doručovania do vlastných rúk, nakoľko doručovateľ vhodným spôsobom neupovedomil žalovaného v 2/ rade a žalovanú v 3/ rade, že im zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení a žalovaní v 2/ a v 3/ rade boli v zahraničí. Teda pokiaľ žalovaní v 2/ a v 3/ rade neboli riadne predvolaní na pojednávanie, na ktorom dokonca prvostupňový súd rozhodol vo veci samej, na základe skutkového stavu tvrdého žalobcom a na základe žalobcom navrhnutých a predložených dôkazov, boli týmto postupom hrubo porušené ich procesné práva. Žalovaní v 2/ a v 3/ rade sa nemali možnosť na pojednávaní vyjadriť k tvrdeniam žalobcu a vykonanému dokazovaniu. Týmto postupom im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Okrem nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení riadil. Odôvodnenie rozhodnutia podľa žalovaných v 2/ a v 3/ rade je vecne nesprávne, neodôvodnené a nezrozumiteľné, teda trpí vadou konania, čím rovnako došlo k odňatiu možnosti žalovaných v 2/ a v 3/ rade konať pred súdom. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 1/ rade v celom rozsahu. Žalovaný v 1/ rade namietal, že v konaní došlo k vade uvedenej v ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., a to odňatiu možnosti konať pred súdom, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že rozsudok okresného súdu bol vyhlásený dňa 02.07.2013 na pojednávaní, ktorého sa nemohol zúčastniť, nakoľko tomu zabránila náhla, neočakávaná udalosť, a to vážna porucha jeho motorového vozidla na ceste zo zahraničnej cesty, ktorá mu zabránila dostaviť sa v deň termínu pojednávania na okresný súd a pojednávania sa zúčastniť. Na pojednávaní žalovaný v 1/ rade chcel na svoju obranu oboznámiť súd s rozhodujúcimi skutočnosťami a označiť dôkazy. Predvolanie na pojednávanie mu síce zo strany okresného súdu bolo doručené, avšak nebolo mu doručené poučenie o procesných právach účastníka súdneho konania. Nedoručením poučenia o procesných právach účastníka konania, a tým, že ho okresný súd nepoučil v zmysle § 114 ods. 2 O.s.p., bolo porušené jeho ústavné právo na spravodlivý súdny proces, čo viedlo k tomu, že nezákonným postupom okresného súdu sa mu ako žalovanému v 1/ rade odňala možnosť konať pred súdom. To, že sa chcel zúčastniť predmetného pojednávania, potvrdzuje skutočnosť, že ihneď, ako mu to bolo umožnené, sa dopravil do Čadce a požiadal pracovníkov okresného súdu o umožnenie nahliadnutia do súdneho spisu, z ktorého zistil, že jeho obsahom je aj písomnosť - procesné poučenie pre účastníka konania, ktorá mu však nikdy nebola doručená a o obsahu ktorej nemal vedomosť. Napriek tomu, že okresný súd v odôvodnení uvádza, že mu bolo doručené procesné poučenie vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 v nadväznosti na § 205a O.s.p., tak tieto listiny mu doručené neboli. Pokiaľ zo zápisnice o pojednávaní vyplývalo, že právny zástupca žalobcu predložil ako dôkaz písomné mailové rozhovory medzi právnym zástupcom žalobcu a právnym zástupcom žalovaného, tak tento listinný dôkaz bol založený do súdneho spisu, následne okresný súd nariadil dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu ako účastníka konania. I týmto postupom boli porušené zákonné a ústavné práva žalovaného v 1/ rade na spravodlivý súdny proces, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že okresný súd vychádzal aj z listinných dôkazov - kópie mailovej pošty medzi spoločnosťou žalovaných a žalobcom predloženej na pojednávaní, z ktorej je podľa okresného súdu zrejmé, že už 26.10.2011 právny zástupca spoločnosti žalovaných konštatoval zlú ekonomickú situáciu tejto spoločnosti. Podľa žalovaného v 1/ rade, ak sa okresný súd rozhodol vec prejednať v jeho neprítomnosti, bol povinný prihliadnuť na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy, a tým, že okresný súd nariadil výsluch konateľa žalobcu a umožnil právnemu zástupcovi žalobcu predložiť listinné dôkazy, ktoré následne boli založené do súdneho spisu, pričom žalovanému v 1/ rade nebolo umožnené sa k týmto vykonaným dôkazom vyjadriť, postupoval v rozpore s § 101 ods. 2 O.s.p.. Žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že niektoré listinné dôkazy boli žalobcom predložené až na pojednávaní, takže k týmto sa vôbec nemohol vyjadriť, čo je v zjavnom rozpore s princípom rovnosti zbraní účastníkov občianskeho súdneho konania. Konaním prvostupňového súdu bolo žalovanému v 1/ rade odopreté právo konať pred súdom, a teda porušené jeho ústavné právo na spravodlivý proces. Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej, podľa žalovaného v 1/ rade napadnuté rozhodnutie je zmätočné, odôvodnenie nie je dostatočne presvedčivé, čo spôsobujú jeho nepreskúmateľnosť. Rozsudok okresného súdu má vady. Z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, na základe akých relevantných skutočností mal prvostupňový súd za preukázané, že spoločnosť DAFI Slovakia, s.r.o. (neskôr NEOFLAM SK s.r.o.), v ktorej bol konateľom, bola v rozhodnom období nemajetná a predĺžená, a teda, že žalovaní ako konatelia tejto spoločnosti boli údajne povinní podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Rovnako nevyplyva, kedy tak mali žalovaní urobiť. Aj zo žalobcom predložených účtovných závierok vyplýva, že spoločnosť DAFI Slovakia, s.r.o. aj v rokoch 2009, 2011 mala majetok, a teda nebola nemajetná. To, že v tomto čase mala pomerne vážne ekonomické problémy, žalovaný v 1/ rade nepoprel, avšak žalovaní ako konatelia spoločnosti konali s odbornou starostlivosťou a snažili sa zachrániť spoločnosť pred bankrotom. V súdnom konaní nebolo preukázané, že žalovaní porušili zákonnú povinnosť podať na spoločnosť včas návrh na vyhlásenie konkurzu, nakoľko pred dňom 21.02.2012 spoločnosť DAFI Slovakia, s.r.o. nespĺňala podmienky na vyhlásenie konkurzu, resp. konatelia tejto spoločnosti, konajúc s odbornou starostlivosťou, správne takýto návrh podali dňa 21.02.2012. Ak by i žalovaní podali na spoločnosť v roku 2009 návrh na konkurz, tak by sa nezrealizovali ani obchody uzavreté medzi spoločnosťou a žalobcom v roku 2010, z ktorých mal žalobca zisk. Žalovaný v 1/ rade mal za to, že povinnosťou okresného súdu bolo skúmať aj to, či žalobca konal s odbornou starostlivosťou, ak v roku 2011 dodával spoločnosti tovar na faktúru, pričom ako sám tvrdil, vedel o finančných problémoch tejto spoločnosti. Ani v prípade, ak by bol návrh na vyhlásenie konkurzu

na spoločnosť DAFI Slovakia, s.r.o. žalovanými podaný skôr, pohľadávky žalobcu by neboli v rámci konkurzného konania uspokojené, resp. s určitou výškou. V konaní nebolo preukázané, že by práve konaním žalovaných, resp. ich opomenutím došlo k zanedbaniu konania s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho by bola žalobcovi vznikla škoda. Žalobca ani nepreukázal príčinnú súvislosť medzi škodou a konaním žalovaných. Zo samotnej konštrukcie § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že osoba povinná podať návrh na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka, nezodpovedá za škodu, ktorá veriteľom vznikla v dôsledku toho, že porušila povinnosť včas podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak preukáže, že konala s odbornou starostlivosťou. V tomto kontexte žalovaný v 1/ rade uviedol, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doposiaľ neboli uplatnené, a tým okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci. Žalovaný v 1/ rade zároveň poukázal na to, že zodpovednosť konateľov za vzniknutú škodu v dôsledku porušenia povinnosti podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu podľa ust. § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. je špeciálnou úpravou, a preto má prednosť pred všeobecnou úpravou zodpovednosti za škodu podľa Obchodného zákonníka. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ako hmotné právo aplikoval Obchodný zákonník, pričom absentuje odkaz na § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Z tohto dôvodu preto vec nesprávne právne posúdil a ani nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Podľa žalovaného v 1/ rade z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne nevyplýva ten fakt, porušením ktorej právnej povinnosti zo strany žalovaných mala žalobcovi vzniknúť škoda. Okresný súd jasne a výstižne neuviedol porušenie tejto povinnosti. Žalovaný v 1/ rade mal za to, že predpoklady zodpovednosti za škodu, tak ako ich konštatoval okresný súd, neboli splnené a nezakladajú zodpovednosť žalovaných za údajnú škodu spôsobenú žalobcovi. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K doručenému odvolaniu žalovaných v 1/, v 2/ a v 3/ rade sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Bol toho názoru, že napadnutý rozsudok je vecne a procesne správny a navrhol ho potvrdiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania. K námietke žalovaných v 2/ a v 3/ rade, že neboli riadne predvolaní, resp. žalovaného v 1/ rade, že sa nezúčastnil pojednávania pre náhodnú udalosť a námietku, že mu nebolo doručené ani poučenie o procesných právach a povinnostiach, žalobca uviedol, že nevie, či je pravdivé tvrdenie žalovaného v 1/ rade o náhode s motorovým vozidlom. Podľa textu odvolania na to neprodukuje žalovaný v 1/ rade žiaden dôkaz, a preto považoval toto jeho tvrdenie za účelové. Okrem toho, pokiaľ aj takáto náhodná udalosť sa prihodí, treba ju nepochybne zohľadniť na ťarchu toho účastníka, ktorému sa prihodila a nie na ťarchu procesného postupu okresného súdu. K námietke žalovaného v 1/ rade, že mu nebolo doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach, okresný súd konštatoval, že toto poučenie bolo účastníkom zasielané spolu s predvolaním a niet žiadneho dôvodu o tomto pochybovať. Na konto tohto tvrdenia žalobca uviedol, že právnomu zástupcovi žalobcu bolo doručené tak predvolanie k pojednávaniu ako i poučenie súdu a procesné poučenie pre účastníkov konania, a niet žiadneho dôvodu sa domnievať, že sa tomu u žalovaného v 1/ rade nestalo. Čo sa týka doručovania žalovaným v 2/ a v 3/ rade, žalobca bol toho názoru, že doručovanie k im rukám prebehlo riadne podľa procesných predpisov a tvrdenie o dlhodobom pobyte v zahraničí je účelové. Podľa žalobcu skutočný priebeh doručovania bol taký, že doručovanú zásielku prevzal cielene iba žalovaný v 1/ rade, z tejto zásielky sa všetci traja (bývajú na tej istej adrese) dozvedeli o čo ide a žalovaní v 2/ a v 3/ rade sa naprosto účelovo vyhli riadnemu doručeniu zásielky. Podľa názoru žalobcu ani jednému zo žalovaných nebola postupom okresného súdu odňatá možnosť konať pred súdom a nebolo porušené ani ústavné právo na spravodlivý súdny proces. Na konto argumentácie žalovaných považoval žalobca za potrebné poukázať na to, že žalovaní prevzali návrh vo veci samej dňa 3.9.2012 a do termínu pojednávania uplynulo desať mesiacov, pričom za celú túto dobu nepovažovali za potrebné na tvrdenia uvedené v návrhu reagovať. Podľa žalobcu výklad § 101 ods. 2 O.s.p. ako ho robí žalovaný v 1/ rade, je nesprávny. K vecnej stránke sporu žalobca uviedol, že zodpovednosť žalovaných vyvodzuje z ust. § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorá je špecifickou zodpovednosťou za škodu, ktorá je v Obchodnom zákonníku upravená v § 373 a nasl.. Ide teda o náhradu škody, ktoré právo je založené na citovanom ustanovení konkurzného zákona. Je pravdou, že základom tohto práva je obchodný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou NEOFLAM SK s.r.o. podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, tak tento záver možno vyvodiť z ust. § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Žalobca mal za to, že právne zdôvodnenie nároku okresným súdom nie je chybné, i keď snáď mal okresný súd viac poukázať na znenie ust. § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Žalobca svojou argumentáciou a s dôkazmi, ktoré predložil okresnému súdu, na základe ktorých bol ustálený zistený skutkový stav, preukázal všetky náležitosti zodpovednosti žalovaných ako konateľov dlžníka za škodu, a to:

a) protiprávne konanie žalovaných ako konateľov dlžníka. Týmto protiprávnym konaním je to, že žalovaní ako konatelia dlžníka za situácie, že dlžník bol v úpadku, nepodali včas návrh na vyhlásenie konkurzu, pričom v návrhu žalobca zdôraznil úpadok najmu vo forme predĺženia, keď tento je zistiteľný objektívne a bez osobitných komplikácií z účtovných závierok dlžníka, ktoré tento musí vyhotovovať minimálne na konci roku v súvislosti s daňovým priznaním. Podľa žalobcu žalovaných zťažovala povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu najneskôr po tom, ako preukázateľne poznali výsledky hospodárenia za rok 2009, t.j. v marci 2010. Argumentácia, že sa snažili zabezpečiť pre dlžníka lukratívne obchody, a preto konali s odbornou starostlivosťou, neobstojí.

b) Vznik škody žalobca zdokladoval v článku 3 návrhu na začatie konania a predloženými dokladmi. Keďže výška škody sa zisťuje ku dňu, kedy došlo k zastaveniu konkurzného konania pre nemajetnosť, vchádzajú do nej aj úroky z omeškania patriace do tohto dňa. Celková výška škody činí preto 42.522,68 Eur, vo vzťahu k čomu žalovaní ani nevzniesli žiadne námietky.

c) Príčinnú súvislosť medzi a) a b). Čo sa týka príčinnej súvislosti, žalobca ju videl v tom, že žalovaní nekonali, nepodali návrh na konkurz, a tým nestiahli neprosperujúcu firmu z trhu. Pokiaľ by boli konali riadne a včas, neuzatvárali by s inými subjektami trhu obchodné zmluvy na dodávku tovaru, ktoré už z tohto dôvodu boli rizikové. Za situácie, že dlžník vytvára svojim podnikaním stratu, a tá sa neznižuje, je otázkou času, kedy prestane platiť svojim dodávateľom. Pri výške straty 8.346 Eur vyprodukovanej za rok 2009 sa dalo fungovať, ale v roku 2010 už bola strata až 53.496 Eur, čo sa už muselo v hospodárení firmy prejavovať všeobecným meškaním s úhradou faktúr. Pokiaľ by žalovaní konali riadne a s odbornou starostlivosťou, návrh na vyhlásenie konkurzu po zistení predĺženia mali podať. Keby žalovaní konali včas, nedošlo by k dodávkam tovaru zo strany žalobcu, ktorých hodnota je základom škody konštruovanej v § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Krajský súd uvádza vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu, že tento bol preskúmaný v medziach odvolacích dôvodov žalovaných v 1/ až 3/ rade za viazanosti vyššie citovaných ustanovení § 212 O.s.p.. Odvolacie dôvody žalovaných v 1/ až 3/ rade sa primárne viazali k vade konania spočívajúce v odňatí možnosti žalovaných konať pred súdom.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že predmetná sporová vec bola pôvodne krajskému súdu predložená predkladacou správou Okresného súdu Žilina č.k. 4Cb/1/2013-212 zo dňa 24. februára 2014. Odvolací súd vzhľadom na vymedzený odvolací dôvod žalovaných v 2/ a v 3/ rade vrátil predmetnú odvoláciu vec právnu vec prvostupňovému súdu na vykonanie dokazovania podľa ust. § 213 ods. 5, 6, 7 O.s.p., pretože bol názoru, že pre posúdenie odvolacej námietky žalovaných v 2/ a v 3/ rade, a to, že sa v čase doručovania nachádzali dlhodobo v zahraničí, nezdržovali sa v mieste doručenia a nemali tak reálnu možnosť dozvedieť sa o doručení úradnej zásielky, je potrebné doplniť dokazovanie ohľadne spôsobu doručovania termínu pojednávania žalovaného v 2/ rade a žalovaných v 3/ rade na deň 02.07.2013, t.j. či boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 47 ods. 2 O.s.p..

Po vrátení veci odvolacím súdom okresný súd vyzval žalovaného v 1/ rade, aby v lehote 10 dní doručil konkrétne tvrdenia a dôkazy, a to názov opravárenskej spoločnosti, objednávku, faktúru, účtovný doklad o opravení motorového vozidla, ŠPZ motorového vozidla, konkretizáciu miesta, účelu a existencie zahraničnej služobnej cesty, konkretizáciu zahraničných obchodných partnerov, odkedy - dokedy zahraničná služobná cesta trvala pričom k tvrdeniu, že procesné poučenia (§ 114) neboli doručené s termínom pojednávania, aby uviedol, prečo podpísal doručenkou, že preberá i procesné poučenia. Predmetné výzva bola žalovanému v 1/ rade doručená dňa 27.3.2014.

Na predmetnú výzvu žalovaný v 1/ rade odpovedal v podaní zo dňa 17.04.2014, v ktorom zopakoval, že sa pojednávania zo dňa 02.07.2013 nemohol zúčastniť z dôvodu náhle neočakávanej udalosti, a to vážnej poruchy jeho motorového vozidla zo zahraničnej pracovnej cesty, a to konkrétne z Prahy, kde sa zdržiaval od 29.06.2013 do 01.07.2013, ktorej účelom boli obchodné rokovania s jediným spoločníkom

obchodnej spoločnosti SUNCOM CZ s.r.o., so sídlom Vysoká 110, 269 01 Rakovník, Česká republika, IČO: 264 846 09. Dňa 01.07.2013 (pondelok) sa mu počas návratu pokazilo osobné motorové vozidlo (Audi A4, ŠPZ: BL-042-DS), ktoré vozidlo bolo opravené v autoservise ZD-CAR TUNING, automechanik - Zdeněk Drábek, IČO: 707 790 31, so sídlom Kiliánska 257, 252 06 Davle, Česká republika (prevádzka: U Národní galerie 478, 156 00 Praha - Zbraslav, Česká republika), pričom objednávku nevie predložiť, nakoľko sa nerealizovala písomne. Žalovaný v 1/ rade zotrval na skutkových tvrdeniach, ktoré uviedol v podanom odvolaní, že procesné poučenia mu neboli doručené s termínom pojednávania, pričom doručku podpisoval pred otvorením zásielky, a teda v čase podpisu doručky nevedel, čo je jej obsahom. Až po nahliadnutí do súdneho spisu zistil, že obsahom predvolania mala byť aj písomnosť procesné poučenie pre účastníkov konania.

Okresný súd zároveň vyzval žalovaného v 2/ rade a žalovanú v 3/ rade podaním zo dňa 13.3.2014, aby doručili okresnému súdu v lehote 10 dní konkrétne tvrdenia a dôkazy o mieste pobytu v zahraničí, dobe pobytu odkedy - dokedy.

Na predmetnú výzvu žalovaní v 2/ rade a v3/ rade v podaní zo dňa 03.04.2014 oznámili, že v období od 10.05.2013 do 20.06.2013 boli na návšteve u dcéry J. P. žijúcej so svojou rodinou na adrese W. XX, XXXXX A., B., a to z dôvodu, že potrebovala zabezpečiť dočasnú opateru svojich detí, vnúčať. Súčasne navrhli, aby si okresný súd overil na pošte, či v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. boli upovedomení doručovateľom, že zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení a boli tak naplnené predpoklady fikcie doručenia. Súčasne k vyjadreniu žalovaný v 2/ rade a žalovaná v 3/ rade pripojili čestné vyhlásenie J. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. XX, XXXXX A., B., podľa obsahu ktorého táto čestne vyhlásila, že v období od 10.05.2013 do 20.06.2013 boli u nej v Mníchove v Nemecku na návšteve rodičia Y. A. a T. A., ktorí prišli na jej pozvanie, nakoľko v danom období bola aj s manželom značne pracovne zaneprázdnená a potrebovala zabezpečiť starostlivosť o deti. Predmetné čestné vyhlásenie bolo vyhotovené dňa 03.04.2014.

Okresný súd Čadca žiadosťou zo dňa 13.3.2014 požiadal Poštu Čadca, aby sa vyjadrila ku kópii doručeník na č.l. 206 a 207 spisu v tom smere, či sa v čase doručovania žalovaní zdržiavali v mieste doručovania a k spôsobu, akým bolo doručovanie vrátane výziev zo strany pošty realizované.

Na výzvu okresného súdu Slovenská pošta, a.s. odbor spracovania klientskych podaní, Banská Bystrica v podaní zo dňa 25.06.2014 oznámila, že pri predmetnej zásielke pre adresáta T. A. a spol. bol vykonaný prvý pokus o doručenie dňa 08.10.2013. Dňa 09.10.2013 bol vykonaný aj druhý pokus o doručenie zásielky a zásielka dňa 09.10.2013 bola uložená, adresát nezastihnuteľný.

Po tomto vykonanom dokazovaní prvostupňovým súdom podľa § 213 ods. 5, 6, 7 O.s.p. bola vec opätovne predložená Krajskému súdu v Žiline predkladacou správou č.k. 4Cb/1/2013-234 zo dňa 27.01.2015.

Krajský súd sa vzhľadom na základný odvolací dôvod žalovaných v 1/ rade ž v 3/ rade o odňatí možnosti konať pred súdom zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci žalovaným v 1/ až v 3/ rade bola odňatá možnosť konať pred okresným súdom. Vo všeobecnosti uvádza odvolací súd, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký chybný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K predmetnému dôvodu odvolania sú vlastne tri pojmové znaky:

- 1/ odňatie možnosti konať pred súdom,
- 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu,
- 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Vo vzťahu k námietkam žalovaného v 1/ rade, ktorý tvrdil náhlu prekážku, brániacu mu v účasti na predmetnom pojednávaní ako aj, že mu nebolo doručené procesné poučenie prvostupňovým

súdom, a tým pokiaľ okresný súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 2.7.2013 v jeho neprítomnosti porušil jeho procesné práva, sa krajský súd oboznámil so spôsobom doručovania predvolania na nariadené pojednávanie žalovanému v 1/ rade. Z obsahu doručky na č.l. 152 spisu krajský súd zistil, že zásielka obsahujúca predvolanie na deň 2. júla 2013 bola žalovanému doručená podľa doručky na č.l. 152 rub spisu dňa 6. júna 2013, čo žalovaný v 1/ rade potvrdil svojím podpisom nachádzajúcim sa pod textom „Potvrdzuje príjem tejto písomnosti“. Z údajov nachádzajúcich sa na zásielke bolo zistené, že zásielka sa týka veci sp.zn. 4Cb/1/2013, obsahuje termín 2/7 + poučenie, § 114. Žalovanému v 1/ rade tak bolo okresným súdom riadne doručené predvolanie, so zachovanou lehotou podľa ust. § 115 O.s.p, čo žalovaný v 1/ rade nespochybňoval. K námietke, nedoručenia procesných poučení sa krajský súd oboznámil aj s obsahom nedoručených zásielok nachádzajúcich sa v spise na termín 2.7.2013 adresovaných žalovanému v 2/ rade a žalovanej v 3/ rade, na ktorých sa zhodne v označení zásielky nachádzalo označenie veci sp. zn. 4Cb/1/2013, T 2/7 + poučenie, § 114 a po oboznámení sa s ich obsahom zásielok zistil, že obsahovali predvolanie na termín pojednávania, procesné poučenie pre účastníka konania a poučenie. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaných v 1/ až 3/ rade rovnako potvrdil, že obsahom zásielky, ktorá mu bola doručená, bolo nielen predvolanie na nariadený termín, ale i procesné poučenie pre účastníkov konania a poučenie. Vzhľadom k tomu, že údaje uvedené v zásielkach, doručovaných žalobcovi, žalovanému v 1/ rade, žalovanému v 2/ rade a žalovanej v 3/ rade boli totožné, týkali sa a označovali vec, termín, poučenie, § 114, nebol dôvod pochybovať zo strany odvolacieho súdu o tom, že zásielka doručovaná žalovanému v 1/ rade, prevzatie ktorej potvrdil vlastnoručným podpisom, obsahovala i procesné poučenie pre účastníkov konania a poučenie zo strany prvostupňového súdu, pričom žalovaný opak nedokázal. Za aplikácie ust. § 45 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak, preto odvolací súd predmetnú námietku žalovaného v 1/ rade zhodnotil ako nedôvodnú.

Pokiaľ žalovaný v 1/ rade v podanom odvolaní tvrdil, že sa nariadeného pojednávania na deň 2.7.2013 nemohol zúčastniť pre náhlu prekážku, a to poruchu motorového vozidla, tak poukazuje krajský súd na okresným súdom doplnené dokazovanie v zmysle pokynu odvolacieho súdu. Prvostupňový súd vo výzve zo dňa 13.3.2014 vyzval žalovaného v 1/ rade, aby doložil konkrétne tvrdenia a dôkazy o tejto náhlej prekážke, ktoré v predmetnej výzve boli podrobne špecifikované, na čo žalovaný v 1/ rade reagoval len poskytnutím tvrdení, avšak bez ich preukázania. Ak žalovaný v 1/ rade len poskytol tvrdenia, avšak tieto žiadnym spôsobom nepreukázal, tak krajský súd konštatuje, že žalovaný v 1/ rade neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o náhlej nehode pri zahraničnej ceste, ktorá mu zabránila zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní. Len samotné tvrdenia žalovaného v 1/ rade bez ďalšieho nebolo možné kvalifikovať ako preukázaný dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Teda, pokiaľ prvostupňový súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného v 1/ rade, keďže nezistil dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, bol jeho postup vecne správny, v súlade s ust. § 101 ods.2 O.s.p., s ktorým postupom sa krajský súd stotožňuje.

K odvolaciemu dôvodu žalovaných v 2/ a v 3/ rade, že neboli splnené podmienky pre záver o kvalifikovanom doručení predvolania na nariadené pojednávanie na deň 2.7.2013, a to spôsobom náhradného doručenia podľa ust. 47 ods. 2 O.s.p, odvolací súd poukazuje na ust. § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Vo všeobecnej rovine odvolací súd uvádza, že ust. § 101 ods. 2 O.s.p. upravuje možnosť súdu meritórne prejednať vec i bez prítomnosti účastníka, za splnenia viacerých kumulatívnych zákonných podmienok. Ide o podmienku riadneho a včasného predvolania tak, aby mal účastník dostatočnú časovú možnosť pripraviť sa na pojednávanie, ako vyplýva z ust. § 115 ods. 2 O.s.p. spravidla najmenej 5 dní pred začiatkom konania pojednávania.

Podľa ust. § 47 ods.2 O.s.p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Vo vzťahu k doručovaniu predvolaní na nariadené pojednávanie na deň 2.7.2013 žalovaným v 2/ rade a v 3/ rade a k posúdeniu, či došlo k jeho riadnemu a včasnému doručeniu, sa krajský súd oboznámil s obsahom nedoručených zásielok na č.l. 156, 157 spisu. Zistil, že išlo o zásielky doporučené s doručenkou, bez výzvy o opakované doručenie s údajom dňa uloženia zásielky 27.5. a reláciou poštového doručovateľa „Zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, ktoré zásielky ako nedoručené sa Okresnému súdu Čadca vrátili dňa 18.06.2013. Okresný súd na základe jemu známych skutočností skonštatoval vykonanie doručenia predvolania tzv. náhradným spôsobom podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p.. V tejto súvislosti však vzhľadom na v odvolacom konaní žalovanými v 2/ a v 3/ rade poskytnuté tvrdenie o nezdržiavaní sa v mieste doručovania a pripojený listinný dôkaz, a to Čestné prehlásenie J. P. zo dňa 03.04.2014 o zdržiavaní sa žalovaných v 2/ a v 3/ rade v období od 10.05.2013 do 20.06.2013 v Nemecku, v Mníchove, nebolo možné odvolacím súdom zhodnotiť riadne doručenie predvolania žalovaným v 2/ a v 3/ rade vo väzbe aj na nedostatočnú informáciu Slovenskej pošty, a.s., pobočka Čadca zo dňa 25.06.2014 (č.l. 225, 226), v ktorej nebolo zaujaté stanovisko vo vzťahu k doručovaniu žalovaných v 2/ a v 3/ rade zásielok nachádzajúcich sa na č.l. 156, 157 spisu. Vo vzťahu k žalovaným v 2/ a v 3/ rade krajský súd nehodnotí riadne doručenie predvolania, a to v súvislosti i so záverom vysloveným v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 65/2010 zo dňa 27. októbra 2010, v ktorom ústavný súd konštatoval, že „...využitie fikcie doručenia podľa poslednej vety citovaného § 47 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy iba v prípade splnenia všetkých týmto ustanovením stanovených zákonných predpokladov, t.j. preukázanie skutočností, že adresát zásielky určenej do vlastných rúk sa v čase jej doručovania v mieste doručovania aj skutočne zdržoval, a teda mal aj reálnu možnosť dozvedieť sa o pokusoch poštového doručovateľa predmetnú zásielku mu doručiť (napr. stanovisko uverejnené v periodiku Zo súdnej praxe č. 4/2001)“. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 08. júla 2010, sp. zn. 3Cdo 30/2010 „...Pri doručovaní písomností súdu poštou sa miesto, deň a spôsob doručenia preukazuje doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielajúcemu súdu. Príslušnou poštou vystavená doručenka, zachytávajúca postup pri doručení, vrátane údajov vyžadovaných ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p., osvedčuje pravdivosť toho, čo je v nej uvedené, ak nie je preukázaný opak. Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručenke uvedené. Pokiaľ doručenka neobsahuje údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či táto podmienka náhradného doručenia bola splnená. V takomto prípade je povinnosťou súdu vykonať šetrenie na zistenie jej splnenia, pričom nie je povinnosťou účastníka, ktorému bolo doručované poštou, navrhnúť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržoval z dôvodu, že účastník konania nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je osvedčené. Preto záver súdu o účinnom náhradnom doručení bude možný len vtedy, ak bude zistené, že adresát sa v mieste doručenia v čase doručovania zdržoval“. Pri preskúmaní spisového materiálu za absencie relevantných zistení vzťahujúcich sa k tvrdeniu žalovaných v 2/ a v 3/ rade, že v čase doručovania predvolania na nariadené pojednávanie sa zdržiavali v mieste bydliska, pričom pripojili v rámci odvolacieho konania i dôkaz, čestné prehlásenie, z ktorého bolo potvrdené, že sa v mieste bydliska nezdržiavali, krajský súd konštatuje, že okresný súd v tejto rovine nevykonala dostatočné dokazovanie, a tým preto nemohol zhodnotiť účinnosť doručenia predvolania na nariadené pojednávanie. Ak za tohto stavu, teda za konštatovania absencie bližšieho zisťovania a splnenia základnej podmienky pre riadne doručenie okresný súd vyvodil záver, že predvolanie na pojednávanie konané dňa 2.7.2013 bolo žalovanému v 2/ rade a žalovanej v 3/ rade doručené riadne, tak tento záver, z dôvodu preukázaného tvrdenia žalovaných v 2/ a v 3/ rade o nezdržiavaní sa v mieste bydliska, bol predčasný.

Vzhľadom k tomu, že i žalovaní v 2/ a v 3/ rade nemali riadne doručené predvolanie na termín pojednávania na deň 2.7.2013, neboli potom splnené procesné podmienky, aby okresný súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti týchto žalovaných. Prejednaním sporovej veci v neprítomnosti žalovaných v 2/ rade a v 3/ rade dňa 2.7.2013, na ktorom bolo vykonávané dokazovanie, žalovaným v 2/ rade a v 3/ rade bola odňatá možnosť konať pred súdom a žalovaní v 2/ rade a v 3/ rade tým nemali možnosť sa vyjadriť k vykonávaným listinným dôkazom tak, ako to vyplýva z ust. § 123 O.s.p., podľa ktorého účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali v spojení s ust. § 122 ods. 2 druhá veta O.s.p., v zmysle ktorého účastníci konania majú právo byť prítomní na takto vykonávanom dokazovaní. Vykonaním pojednávania dňa 2.7.2013 v neprítomnosti žalovaných tak bolo porušené aj ustanovenie čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky. Keďže obsahom súdnej zásielky s nariadeným termínom pojednávania na deň 2.7.2013 bolo i poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (č.l. 156,157 spisu), nedošlo tak k splneniu procesnej poučovacej povinnosti vo vzťahu k žalovaným v 2/ rade a v 3/ rade.

Z vyššie uvedeného zistenia krajského súdu bolo preto potrebné konštatovať, že postupom okresného súdu došlo k odňatiu možnosti žalovanému v 2/ rade a žalovanej v 3/ rade konať pred súdom, z ktorého dôvodu bolo potrebné rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Toto bol primárny dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

K zrušeniu rozsudku prvostupňového súdu a jeho vráteniu na ďalšie konanie došlo nielen vo vzťahu k žalovaným v 2/ a v 3/ rade, ale i vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade vzhľadom na žalobou uplatnený nárok, charakter sporu vo väzbe na napadnutým rozsudkom uloženú povinnosť žalovaným v 1/ až v 3/ rade zaplatiť žalobcovi sumu 42.522,68 Eur s príslušenstvom spoločne a nerozdielne s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na náhradu škody vo veci samej považuje za potrebné zdôrazniť krajský súd, že predmetný návrh žalobca vymedzil v podanej žalobe ako nárok na náhradu škody v dôsledku porušenia povinnosti včas podať návrh na vyhlásenie konkurzu s odkazom na špeciálnu úpravu v § 11 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2012. Zo strany prvostupňového súdu bolo preto potrebné posudzovať a zhodnocovať uplatnený nárok práve vo väzbe na znenie ust. § 11 zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré ustanovenie upravuje osobitnú zodpovednosť osôb povinných podať v mene dlžníka návrh na vyhlásenie konkurzu za škodu vzniknutú veriteľom porušením povinnosti podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu. Predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti podľa úpravy v § 11 ZKR je 1/ porušenie povinnosti podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu, 2/ vznik škody, 3/ príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu a 4/ skončenie konkurzného konania zrušením konkurzu alebo zastavením konkurzného konania pre nedostatok majetku. Okresný súd všetky predpoklady vzniku zodpovednosti však v rámci prvostupňového konania dostatočne neskúmal a tieto nezahodnotil. A preto odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu v časti, v rámci ktorej sa vysporiadaval s nárokom žalobcu na náhradu škody voči žalovaným, nie je celkom presvedčivé, keďže prvostupňový súd na zistený skutkový stav neaplikoval príslušné ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ale výlučne ustanovenia Obchodného zákonníka. V novom konaní je teda potrebné uplatnený nárok vyhodnotiť primárne cez túto osobitnú právnu úpravu.

Okresný súd z vyššie uvedeného v rámci nového konania, primárne bude dbať na splnenie procesných podmienok, t.j. aby mal relevantným spôsobom vykázané doručenie predvolania na pojednávanie účastníkom súdneho konania a až po takomto splnení procesných podmienok pristúpi k vykonávaniu dôkazov za rešpektovania ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj ust. § 122, § 123 Občianskeho súdneho poriadku. V ďalšom konaní v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom krajského súdu, doplní dokazovanie v zmysle návrhu účastníkov vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nároku a tento posúdi podľa osobitnej právnej úpravy zákona č. 7/2005 Z.z.. V rámci tej skutočnosti, že došlo k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia, otvára sa tak pre žalobcu, ako i pre žalovaných možnosť navrhovania dôkazov, ktorých potreba vykonania vyvstane v priebehu konania pred prvostupňovým súdom. Po doplnenom dokazovaní okresný súd všetky dôkazy vyhodnotí vo vzájomnej súvislosti podľa § 132 O.s.p. a vo veci opätovne rozhodne za posúdenia, ktorý z účastníkov v zmysle označených dôkazov uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia.

Podľa ust. § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.